

- 3. Maj 1945:** "Hamburg erklæres for aaben By. Englænderne rykker ind i den."
- 4. Maj 1945:** "Da vi sad og hørte den sædvanlige Aftenudsendelse Kl. 8.30, afbrød Spikeren pludselig med Meddelelsen om, at Tyskerne i Holland, Nordtyskland og Danmark havde kapituleret. - Kort Tid efter var Torvet fuldt af Mennesker, som viftede med Flag og ønskede hinanden tillykke, sang Fædrelandssange og raabte Hurra. Vældig Begejstring. En Lettelse, som man næsten ikke kunne forstaa. Vort Land og Folk er igen frit!
Mange tyske Soldater var lige saa glade som vi. De færdedes fredeligt, uden Vaaben, imellem os andre, uden at forulempes.
Jeg havde - ud fra den Forudsætning, at der kunne ske det, at Krigen vilde bryde ind i vort land - givet den besked til Børnene, at de kunne sige hjemme, at hvis deres Forældre syntes, at der var grund til det, maatte Børnene blive hjemme næste Dag. Der var d.4. kun mødt ca. 2/3 af Børnene, fordi Forældrene var ængstelige ved at sende dem i Skole. -"
- 5. Maj 1945:** "Ingen Børn i Skole. Det meste af Byens Befolkning stod paa Torvet fra Morgenstunden af eller langs Gaderne i Forventning om, at Montgomery skulde komme gennem Byen. Da vi vilde sætte Flagstangen i Skolegaarden op, kom den tyske Løjtnant og en Underofficer og bad næsten med Taarer i Øjnene, om vi ikke nok vilde lade være at hejse vort Flag i skolegaarden saa længe de var der. Løjtnanten begyndte med at sige: Vi forstaa godt, at De er glad i Dag! Det var en anden Tone end den sædvanlige!
Forslag fra en enkelt Lærer om at forsøge at faa Børnene til at møde til en Højtidelighed lige over Middag mødte Modstand fra andre og blev opgivet, fordi det vilde være umuligt at faa dem til at komme og i hvert Fald at fastholde dem saa længe. De var og vilde være med til det hele!
Frihedskæmperne var traadt i Funktion og havde sammen med vore gamle Politibetjente - overtaget Politistationen og var nu i Færd med at arrestere en Del af dem, som havde gaaet Tyskernes Ærinde.
Det var alt for spændende. Og saa var der jo den stadige Forventning om Englænderne, som skulle komme!"

Mandag d. 7. Maj var saaledes den første Dag Børnene var i Skole efter den store Dag. Da samlede vi dem alle - der var for øvrigt en hel Del, som forældrene havde givet lov til at blive hjemme -. Vi havde tænkt at gøre det i Raadhussalen, men den var for lille. Saa vilde vi samle dem ude. Vejret var godt, med Solskin, men alligevel koldt. Da vi saa, lige før vi skulde samles, traf Kirkebetjent [redacted], fik vi Tanken om at lade dem gaa ind i Domkirken. Han gav os Lov dertil. Og saa samlede vi hele Flokken derinde, og jeg talte til dem om Kongen og Fædrelandet. Vi sang: Jeg elsker de grønne Lunde, Kong Christian og Der er et yndigt Land. - En lille højtidelig Stund, som maaske kunde tjene til at samle Børnenes Sind i det meget spredte, som Tiden bringer dem. - Alle Lærerne samledes derefter hos os her i Lejligheden til et glas vin.

Den 8. Maj kom saa den store Meddelelse om, at Krigen i Europa var forbi, og Tyskland havde kapituleret helt og holdent og uden Betingelser. - Skolen fri - ogsaa Onsdag d.9.Maj. Torsdag er Kristi Himmelfartsdag. Fredag d.11 skal Arbejdet begynde igen, foreløbig efter den gældende Plan.

Skolen er i Dag, Onsdag d.9 rømmet af det Mandskab, som havde ligget her siden før Jul, dog med megen Skiften af de Menige. Men de var knap kommet ud, før en ny Trop marcherede ind. De er vel nok under vejs hjem."

10.Maj 1945: Kr. Himmelfartsdag. "Denne Trop drager ud tidligt om Morgenen. Vi gennemgaar det hele. Der ser ~~forfærdeligt~~ ud. Det er ikke til at beskrive, hvor snavset det er - et Roderi alt sammen. Madlevninger Pudsemidler, Støvler, Sko, Uniformsfrakker, Kapper, Bøsser, Bajonetter, Hjælme, Tæpper, under Sengene alt muligt Skrammel, og alting er saa snavset, saa snavset! Det er umuligt at forstaa, at Mennesker har kunnet leve i saadant Svineri. - Frihedskæmpere kom efter Vaaben og Ammunition, som der laa en Del af navnlig løse Patroner, men ogsaa Haandgranater. - Det er den slaede tyske Wehrmacht!!

Samme Dag kom et nyt Hold, ialt 600 Mand, som drog ind her. De tog afsted ved 8-Tiden den 11.ds. Og om Eftermiddagen samme Dag fik vi Besked om, at Skolen var frigivet. Hvis der kom Soldater for at indkvarteres, maatte vi afvise dem. Det var en helt rar Følelse, at kunne sige til nogle Underofficerer, som vilde have Indkvartering til deres Folk: Nej, det kan De ikke faa her! og saa høre dem ganske stille sige: Naa, ja, saa maa vi vel lade dem blive ude! -

Tonen er en anden!"